

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2014

devět. V jízdárně z něj kromě úvodních Agátů a titulní písňě Krajina rovina zpívala ještě Miluješ nemiluješ. Ale ani za předchozí – popové desky se nemusí stydět. On totiž slovenský pop je jiný než český. Není vlezlý ani podbívivý, je chytřejší, vtipnější i poetičtější a účast v něm neznamená diskvalifikaci z působení v jiných žánrech. Slovenstí muzikanti ho hrají mnohem uvolněněji, asi jak když Sir Baden Powell vysvětloval skautským vůdcům, že jejich tvrdě natrénovaná činnost musí vypadat jako bezstarostný švih golfovou holí.

Doprovodná kapela Jany Kirschner tak rozhodně vypadá, zpěvačka sama pak je uvolněnost přímo ztělesněná. Když se zmínila o tom, že písnička Liška (myslí se liška z Malého prince) vznikla někdy před osmnácti lety, chvíli jsem si to v hlavě dopočítával a zjistil, že to souhlasí. Tehdy jí bylo právě těch osmnáct a dodnes ji to ještě baví. To bylo znát po celé, velmi energické vystoupení, kdy byla neustále v kontaktu s muzikanty nebo obecenstvem.

Zároveň zůstávala soustředěná, k přesvědčivému výrazu nepotřebovala ani jednu písň s českým textem Michala Horáčka, a kdyby jí někdo (třeba Šoubal) podal na podium golfovou hůl a míček, nepochybňě by ho odpálila jen jakoby mimochodem, elegantně a současně přesně. S jednotlivými skladbami si ona i

muzikanti vyhrávali až do úplného konce, čím víc se blížil závěr koncertu, tím natahovanějšího a natahovanějšího. (O zpěv publika si ani nemusela říkat – stačilo naznačit.) Stopáž živých provedení by vyloučila z možnosti přehrávání v komerčních rádiích i snad jediné dva zařazené hymy Na čiernom koni (z alba Veci, čo sa dejú) a singlový Pokoj v duši. Co ještě dodat? Jako by Dámský den nikdy neměl skončit...

K ostatnímu jen krátce: VESELÍ VUJKI z Kyjeva s kontrabasem a bubenem v barvách ukrajinské vlajky získali letošní primát - při jejich vystoupení se letos poprvé v jízdárně tančilo. A to byly židle před přední řadou lavic tak blízko k podiu, že to vypadalo, že z tance nebude nic.

Posílená skupinka lesních víl tančících při koncertech v parku pravidelně na trávníku vpravo od podia se ale do omezeného prostoru vešla. Veselí strýčkové rozveselili každého bez ohledu na příbuzenské vztahy. A aby povedených vystoupení nebylo málo, zahráli na závěr v Bílém stanu další Slováci, skupina LONGITAL. Dnes už je to pasé, ale kdybych tušil, že se jednou taková skupina objeví, snažil bych se tenkrát před lety přispět k zachování Československa mnohem víc. První náštřel ve 2:56. Druhý v 8:00 a dost, končím, jdu stěhovat.

Milan Zeibert

FOLKOVÍ PRÁZNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2014

"PLÁTĚK"

7

1.
srpna
2014

Pátek 1. 8.
zámecký park

Touhy
(od 17.30 hodin)

Kon Sira

Dorota Barová
& Lenka Dusilová
& Beata Hlavenková

Cloud Cult
(USA)

O kapelách

Folkovky jsou festival, na kterém jde samozřejmě o hudební produkci, ale nemluvím jen o umělcích na festivalových scénách. To skoro nejlepší na celé akci jsou noční koncerty produkovány lidmi (Vámi) v kempu po skončení programu. Ať už u ohně nebo jinde, vždycky je to skvělý zážitek. Mám takový pocit, že kdybychom dali někdy dohromady kempovou kapelu, úspěch a vyprodané koncertní haly by byly zaručené. Nejen, že téměř každý, kdo přijede na Folkovky umí hrát na kytaru a zpívat, ale v poslední době se roztrhl pytel i s jinými muzikanty. Možná už se to nedá nazývat kapela, ale symfonický orchestr s obřím sborem. Jediné, co nám ještě chybí je tympán.

P. S.: zápis probíhá na recepci v kempu -Kari-

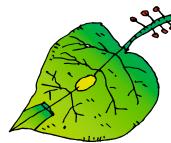
Noční koncert
kaple sv. Anny ve Špitálku
Spiro

Na dnešní Oranžové scéně v pátek 1. 8.

Dnes v průběhu první přestávky na hlavní scéně proběhne promítání krátkých animovaných absolventských filmů studentů National Film and Television School (NFTS) z Beaconsfieldu ve Velké Británii. Promítání se uskuteční v Kavecu, tam, kde je umístěna výstava fotografií Kamily Berndorffové. Jedná se o filmy Henhouse (2009), Rail (2012), Fink (2013), Miss Todd (2013). Posledně jmenovaný film je inspirován skutečným příběhem první ženy - konstruktérky letadel a vyhrál studentského Oscara.

Divadlo Totem: O Nirdhanatovi
Loutkové představení na motivy lidových pohádek nás přenese do daleké Indie. Vypráví příběh o chudém chlapci, který se vydal na cestu k bohům, aby se jich zeptal, proč má tak velikou bídu.

Tranzan
Hudba o životě, smrti a o tom, co je mezi tím. Tranzan se pomocí poezie,

Sobota 2. 8.

O nadějích společně
(od 17.30 hodin)

Traband

& hosté Radim Huml, Mirek Kemel, Vladimír Javorský

**Michal Elia Kamal
& Irén Lovász**

**& Jitka Šuranská a Light in Babylon
a Shum Davar**

Spiro

(Velká Británie)

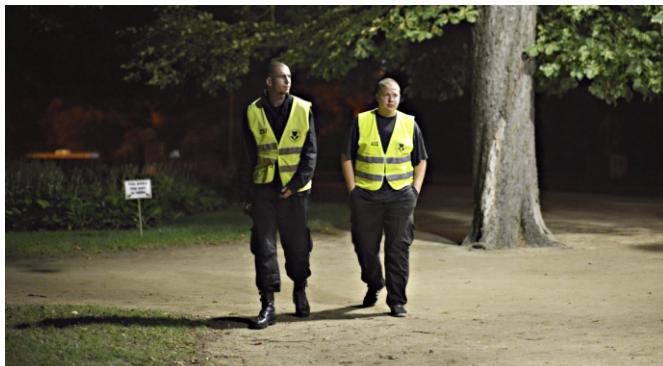

Oranžová scéna

bílý a veselý stan v zámeckém parku o přestávkách hlavní scény

Prezentace tvůrčích dílen

Animace studentů Fakulty multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati a jejich dílny (v Kavecu)

Oranžový výlet ani počasí neodradí

Voda byla shora, ze stran i zezdola. Oranžový výlet, na který nás pozval CEZ, dělal svému jménu čest.

Oranžová byla trička, pláštěnky i náramky, chyběly jen holínky. Nabito společnou energií návštěvníci autobusem k cíli spějí. Na přehradní hrázi, „éčko“ jasně září. První zastávkou je elektrárna vodní, překvapily nás tam proudy spodní. Turbíny se točí a voda tam hučí.

Radost našich návštěvníků, kdo jde s námi, ten má kliku. Pak jsme se vypravili na zámek, přímou cestou do pohádek. Zámek, co je zcela nový, zapadá do dnešní doby.

Na zámku i v elektrárně, všude jsme to zvládli zdárně. CEZ nám výlet připravil a ten se nám vydařil.

Na zámku už hudba sílí, náš autobus míří k cíli. D+Z+M+R

SKUPINA ČEZ

GENERÁLNÍ PARTNER

To je máslíčko!

(zpráva ze čtvrtiční dílny tvůrčího psaní)

Ve čtvrtek jsme si našli úkryt před deštěm na Staré radnici. Naše téma bylo však otevřené, moderní a světáké. Hráli jsme si s reklamními slogany a provedli jsme i několik překvapivých sond do (ne)všedního dne ředitele reklamní agentury, pana Prokopa Povstala.

Svět se změnil a my s ním.

-paf-

PS: Pokud stále nevíte, do které dílny jít, jděte tam, kde vám rozumějí.

Ukázky:

Texty z reklamních sloganů (slogany jsou v textu podtrženy)

Náhly zvrat

Prokop Povstal sa usadil na trón a zatlačil silou mocného kalibru. „Keď musíš, tak musíš,“ zašeptal si rozospalý hlasom. Matne sa mu vybavilo dnešné jednanie s šéfmi Fidorky o ich novej reklamnej kampani, keď mu v tom mobil oznámil príchod novej SMSky: „Je lepšie, keď sa rozdeliš. S láskou, tvoje Granko.“

Zrazu vedel, že dnešný deň prekoná Vaše predstavy, milí poslucháči.

Prokop Povstal povstal a o poslednom výkone radšej urýchlene zvolil iný priestor.

(Robert)

Co se to stalo?

Prokop Povstal sedí na záchodě a přemýší, co ho dnes čeká. Je to jeho běžný postup – patentovaný přírodou.

Sedí, ale nic nepřichází.

Co se to s ním stalo???

Vždycky přece mívá čerstvé nápadы! Barevný svět se na něj smál z hrsti, důvěrně znal pravou chut' pomeranců a kdykolи se mu zamanulo, dokázal se dotknout slunce.

Ale od té doby, co se mu narodil syn Mattoni, je všechno nějak jinak. Ví, že mu jednou předá své zlaté dědictví, že mu jednou poví: „Na těchto základech můžeš stavět, Toníku.“ A možná právě to ho děsí.

Bojí se, že to pro Tondu nebude mít ten pravý šmak.

Život je hořký. Bohužel...

(Pavla)

Hlídání dětí

Nabízíme hlídání vašich capartů ve věku od tří let. Jedná se o večerní hlídání, program dětem [flag icon] zajišťují zkušené učitelky. Děti je možné předat v kempu hodinu před začátkem koncertu hlavní scény, vyzvednout je pak můžete do půl hodiny po skončení programu. Poplatek za večerní hlídání jednoho dítěte je 30 Kč. Blížší informace na recepci kempu. Rodiče si v klidu s ostatními užijí báječné koncerty a o jejich děti bude mezi ním vzorně a odborně postaráno.

Na dnešní scéně...**Kon Sira**

Kateřina Garcia se na Folkových prázdninách představila už několikrát, a vždy po boku banjisty Luboše Maliny. Na albech Before Dawn a Woven Ways se věnovali převážně irské hudbě. Kateřina ale mezi tím

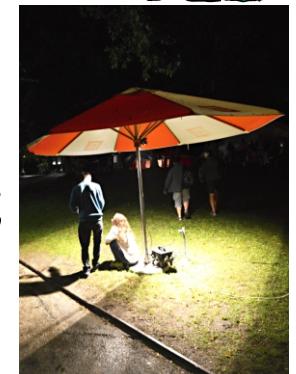

paralelně vystupovala se sestrou Barborou a bosenským kytaristou Predragem Duronjičem ve skupině Kal y Kanto, zaměřené na sefardské a balkánské písničky. Obě k této hudbě měly předpoklady: po otci napůl španělský původ; Kateřina navíc žije v irském Dublinu, kde se na univerzitě Trinity College věnuje studiu ladino - jazyka středověkých sefardských Židů. Čtveřici ve skupině Kon Sira doplnil ještě kontrabasista Tomáš Liška a jejich stejnojmenné album patří mezi nejpřijemnější překvapení poslední doby. Nádherné, převážně ženské písničky, společně a s jemnou patinou citlivě, až folkově zaranžovali a originálně do nich vedle netypického banja zanesli pro sefardské písničky nepříliš častý dvouhlas Kateřiny a Barbory.

Dorota Barová & Lenka Dusilová & Beata**Hlavenková**

Tři nástroje - cello, klavír, kytara, tři neopakovatelné hlasasy, tři jazyky - čeština, polština, slovenština,

nadsázky, ironie, patosu a v jednom případě slova „hovna“ pokouší přimět cestující, aby si sundali nohy z protějších sedaček a pustili sednout i ty ostatní. Tranzan volá po bio a ideodiverzitě, rovnováze těla, ducha i hardware. V Tranzanovi se míší rozmrzelost z neúcty k hodnotám, které nám dává příroda a předkové, a radost z těch, kteří k této veličinám projevují aktivní lásku. Tranzan je jednou větou earthfolk, co má discokouli. Soňa Malá - violoncello, zpěv; Radek Malý - kytara, zpěv; Martin Pospíšil - bicí; Ondřej Strouhal - klávesy; Jakub Simánek - baskytara

Dnešní noční koncert v kapli sv. Anny ve Špitálku

Pátek 1.8. **Spiro**
Na scéně anglického folku naprosto výjimečnému akustickému instrumentálnímu kvartetu Spiro se pro jeho vysoce toxickou a bravurně odehranou minimalistickou symfonii předzívá Kronos Quartet anglického folku. Protože každý z koncertů Spiro patří k nezapomenutelným zážitkům, je skvělé slyšet je na Folkovách více než jednou.

Barvy Folkovek
Začnu vystoupením Jany Kirschner. Na úvod koncertu Jana řekla, že hraje mimo žánrový repertoár, zato ho hrájí dobře. Podle mě hráli velice vkusný pop, zato ho hráli skvěle. Její hlas hladil po duši, v pomalejších písňích ukolébával a díky umě vyvedeným aranžím krásně vynikl. Vystoupení textové dílny Slávka Janouška na Oranžové scéně bylo výborné. Musím smekat tomu, jak jim to páli. Úkol typu

symbioza třech hudebních světů, třech muzikantek, třech žen. Majitelky výše zmíněných nástrojů, hlasů, jazyků a energií Dorota Barová, Lenka Dusilová a Beata Hlavenková se letos v březnu sešly na ojedinělém koncertě v brněnském Besedním domě a my jsme je pak požádali, zda by tento speciální koncert odehrály i v Náměstí. A tak na Folkových prázdninách zazní jak písničky z jejich sólových projektů, tak kompozice, na kterých již měly příležitost se podílet všechny tři.

Cloud Cult

Americká indie rocková skupina, pro kterou vztah k přírodě není prázdným heslem, ale náplní života. Nevšední velkokapelové novátorství se u nich snoubí s obyčejným písničkářstvím a křesťanstvím zatěžkaná filosofie a osobní zraňující téma s prostým přesvědčením o síle lidské komunity a potřebou žít v harmonii s přírodou i mezi sebou navzájem. Leader skupiny, kytarista a skoro výhradní skladatel Craig Minowa zpívá naléhavě naříkavým hlasem skladby s rezonujícími motivy lásky a osobní tragédie. S manželkou, výtvarnicí Connie Minowou, založil neziskovou ekologickou organizaci Earthology, do níž patří vydavatelství. Ve Wisconsinu z použitého

Hnízdo múz v sobotu 2.8.

8:30 - 9:00 Ranní jóga - protažení, Pozdrav Slunci

9:00 Raníčkova pohádka

9:00 - 12:00 Mokré plstění - dílna zpracování ovčí vlny

9:30 - 12:00 Skleněné vinuté perly, šperkařská technika

9:30 - 12:00 Dětská výtvarná dílna s vůní vod a strání

9:30 - 14:00 Skleněné vitráže technikou Tiffany

10:00 - 11:30 Spiro - Anglický folk hodně jinak

10:00 - 12:30 Keramická dílna - točení na kruhu

10:00 - 13:00 Dětská dílna - papír a zase papír ...

10:00 - 14:00 Plotýnková technika - smalty na vařič

10:30 - 15:00 Řezbářská dílna

11:00 - 13:00 Uzlíčkování

11:00 - 15:00 Savování na textil

11:30 - 13:30 Žonglování a kejklování

12:00 - 14:00 Přátelské náramky

12:00 - 15:00 Košíkářská dílna - pletení z pedigu

13:00 - 14:30 Dílna s Cloud Cult

13:00 - 16:00 Skleněné vinuté perly, šperk. technika

13:30 - 15:30 Keramická dílna - točení na kruhu

13:30 - 15:30 Argentinské tango - tanec a styl života

14:00 - 16:00 Korálkování

14:00 - 16:00 Drátkování

14:00 - 16:00 Uzly

Dílna s Cloud Cult – setkání s muzikanty americké indie rockové kapely

Počtem členů a nástrojů, melodickými, až art rockově kontrastními skladbami, na dřeň upřímným, emotivním nasazením a paletou hudebních stylů vám mohou připomenout Arcade Fair, Crosby, Stills, Nash & Young nebo Mumford & Sons, berte to ale jako nástřel, protože ve skutečnosti jsou Cloud Cult věrohodně sami sebou. Nevšední velkokapelové novátorství se u nich snoubí s obyčejným písničkářstvím a křesťanstvím zatěžkaná filosofie a osobní zraňující téma s prostým přesvědčením o síle lidské komunity a potřebou žít v harmonii s přírodou i mezi sebou navzájem.

(lektori Cloud Cult)

Spiro - Anglický folk hodně jinak

„Je to odusevnělá hudba, vásivná hudba, a libí se mi,“ řekl Peter Gabriel o Spiro – o instrumentálním kvartetu, které vytváří zvuk mnohem bohatší, než by se od jejich čtyř akustických nástrojů mohlo čekat. Kapela často vezme starou anglickou písničku a uhněte ji z původního tvaru v komplexní hudební pavučinu.

Všichni čtyři členové kapely předvedou, jak dokázou vzít jednoduchou melodii a vystavět a naaranžovat ji tak, že vznikne něco naprostě jedinečného. Než by hráli pár svých písni chráněných ochrannou známkou, vyzve kapela raději diváky, aby kladli otázky týkající se technik, které používají. Přijďte zjistit, jak to dělají, nahlédněte do skladebné techniky jedné z nejinovativnějších kapel v Evropě.

(lektoři Spiro)

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2014

Stánky

Potraviny kulturní máme dostatek. Jak je to ale na Folkových s jídlem do bříška? Zeptat se vás, návštěvníků, jistě bychom dostali haldu různorodých odpovědní od pekingské kachny přes pečené sele až po vegetariánskou stravu včetně domácích buchtíček. Proto jsme se raději zeptali stánkařů v zámeckém parku proč sem jezdí, jak jim jdou kšefty a jestli nechystají ve své nabídce pro vás něco nového. Nakoukli jsme k buřtům, ke kozím sýrům, do Českých dobrot, kavárny Pohodička a k trdelníkům... Odpovědi byly vesměs jednotné. Stánkařům se tu líbí moc, převážně sem jezdí kvůli atmosféře, jinde by vydělali asi víc, ale na tržby si nestěžují. Co nás trochu překvapilo, nikdo nechystá v sortimentu nic nového. Pan sýrař prodává sýry výhradně vlastní, v kavárně Pohodička pracují s handicapovanými klienty a jsou zde letos poprvé a šli by možná do jiné příchutě palačinek. U trdelníků mají pocit, že to tu méně žije, dřív chodili návštěvníci i během dopoledne, letos je to mrtvější... A protože ve včerejším Plátku vyšel oslavný článek na Martu a její kuchyni, což možná mnozí z vás ani nevěděl o koho a co jde, zeptali jsme se i jí, co by na „pěší zóně“ zámeckého parku nabízela ona. Tak: domácí koláče, dobrůtky v listovém těstě, kořeněné maso, k pití bylinkový nápoj lásky, jídlo pro vegetariány i celiaky, toustíky slané i sladké, veselé chichi chlebíčky... Pro 400 lidí? – Bez problémů! A to vše na mě vychrlila tak rychle, že jsem se ani nestihla zeptat, jestli má na to vůbec nějaký živnostěák.

-jitka-

FOLKOVÉ
PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

DĚKUJEME ORANŽÁDÁM A PANÍ (SLEČNĚ)
ORGANIZATOREM ZA POSKYTNUTÍ POMOCI PŘI
ALERGICKÉ REAKCI NA BODNUTÍ (ZRÉJMĚ)
SKŘÍŇEM NA VČASNÉ PŘIVOLAÑÍ ZDRAVOTNIKŮ.
ZA POMOC A PODPORU DĚKUJEME TAKÉ SLEČNĚ
(PAÑÍ) ZAČIRANÁŘCE S COPÁNKY. LÍBA + MILAN

PODEKOVÁNÍ
DO PLAŤKY:

FOLKOVÉ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2014 "PLÁTĚK"

materiálu postavili geotermálně vytápěný dům, energii získávají ze solárních panelů, pěstují biopotraviny, jejich dodávka jezdí na biopaliva a za každých tisíc prodaných alb vysázejí deset stromů. V roce 2002 manželům nečekaně ve spánku zemřel dvouletý syn Kaidin: Craig ze sebe prý tehdy na způsob vypořádání se žalem doslova vychrlil přes stovku skladeb, základ repertoáru na dlouhou dobu dopředu. Skupina s houslemi, violoncellem, klávesami, bicími, trumpetou a kytarami, tedy se silným a zároveň variabilním zvukem, se brzy rozrostla na osm členů a pozornost na sebe během koncertů poutá i nehudebním způsobem: Connie s dalším výtvarníkem Scottem Westem na vlnách hudebních nálad vytvářených Cloud Cult malují v přítomném okamžiku obrazy, které se na konci vydražují, a výdělek z velké části putuje na dobročinné účely. Loni jedna matka Cloud Cult požádala, aby zahráli na zádušní mše pro její tři zavražděné dcery. "Bylo to velmi emocionální, jen my a naše akustické nástroje. Obejít se bez elektroniky bylo zároveň neuvěřitelně osvobožující," vysvětlil Craig rozhodnutí skupiny natočit později první živé, výhradně akustické album Unplug. Album podle Craiga destiluje podstatu hudební eklektičnosti skupiny a jeho osobní názor, že hudba představuje jeden z nejsilnějších léků.

„dejte nám pět slov a mi z nich do pár minut uděláme básničku“ často končí celá zábava je v tom, že se ve výsledném díle všechna publikem daná slova nachází a zrýmovaná. Ale v tomto případě to tak nebylo. Básně byly vtipně vypointované a hned v pěti provedených.

Přemýšlím nad tím, jestli se dá z mozku studnice nápadu vycvičit a nebo je to dar od Boha. Myslím, že to druhé. S prvními tóny Veseli Vujky se mě vybavili obrázky Josefa Lady. Ta představa se mně líbila a tak jsem si v duchu přehrával kocoura Mikeše a pak vesnickou idylku: ze zabijačky, z pod nože uteklo prase, vyběhlo ze vrátek a ted je nahánějí po návsi.

Prase samozřejmě má stále navrh. Obával jsem se, že ve stejné náladě se ponese celé vystoupení, ale to bylo pestré a rozmanité. Kdyby přálo počasí a koncert byl venku, zámecký park by se proměnil v lidovou veselici. Ruce v bok. Hop. Hej. A dokolečka, dokola. Let's dance! pepe

Bez názvu

Včerejšek se ukázel jako další, na kvalitě výživným, dnem.

Cástečné transformovaná Jana Kirschner, která přešla od popu k zajímavější muzice, mixu šansonu, blues, či gypsy jazzu, pro mě byla velkým překvapením.

Podarilo se jí zcela ovládnout a rozezpívat celou jízdárnu, a vtáhnout pohodovou a uvnitřní atmosféru.

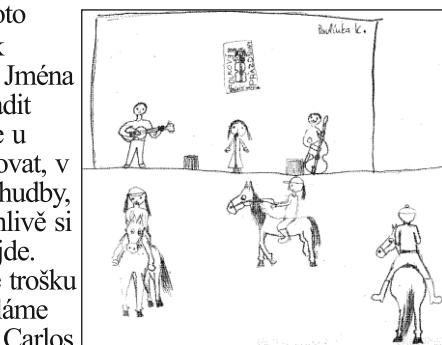
Koncert Slávka Janouška a jeho textové dílny v prostorách Oranžové scény ukázel mix textově zajímavých písničkářských či šansonových skladeb v podání několika rozdílných umělců.

Kampák se hrabe Nohavica... Při tvorbě textu publikem zadávaných pět sly ukázali, že za velmi krátký čas dokáží složit velmi zajímavé texty. Každý jiný a přitom všechny krásné. Poté už následovali Veseli Vujky – ukrajinská šestice, která svoje nástroje ovládá více než dokonale.

Tradiční nástroje, tradiční hudba, ale vlastní moderní úprava. I tak by se dala shrnout hudba v

Rok Koně

Ne ne, Neil Young ani jeho kapela Crazy horse letos do Náměště nepřijede, ale tento ročník je tak nějak ve znamení koní, nebo spíše místa, určeného k jejich pohybovým aktivitám. Jízdárna. Tady to všechno v roce 1986 začalo. Bylo to logické. Kde jinde, než v tomto tradičním sále, kde se odehrávala Náměšťská placka a mnoho dalších akcí a koncertů. V té době se nad tím snad nikdo nezamýšlel. Snad géniové zodiakální, snad osmapadesátá výšší inteligence, snad globální oteplení spikli se proti ubohému publiku a způsobili tu změnu. Tenkrát jsme tu seděli, ale ani z pod trampských širáků v publiku, ani z pod džínové kšiltovky Wabiho Ryvoly se žádné provazy potu neřinuly. Ted' je to nějaké jiné. Vědomí toho, že hudba může volně stoupat k hvězdné obloze, proceňá listím stromů v zámeckém parku, vyvolává v posluchače, zavřeném pod (jinak velmi krásným) krovem jízdány, klaustrofobní pocity. Ano, hlásím se k úchylné minoritě Milana Zeiberta. Říkáme si Uctíváci parku a poznáváme se podle lístku zeravince japonského, který nosíme stále při sobě. Jenže ono prší. Někdy míří, jindy víc. A tak nám nezbývá, než usedat do rozvrzaných lavic a lovit závany čerstvého vzduchu z otevřených oken. Jednu věc ale ani děšť nezkazí. Tváře těch, se kterými se tu léta potkáváme i těch, kteří si to naše společenství zatím nesměle otukávají, jsou stále stejně přívětivé, pocit, že tu můžeme být zase po roce spolu, vyváží i rozmary počasí. A když si budeme všichni celý rok intenzivně přát, aby nám příroda za rok opět nastavila svou příznivější tvář, to by bylo, aby to nevyšlo, vždyť přece: "Když po něčem toužíš, nutný je věřit a strašlivě chtít!" P.S. Nějak se mi sem nevešla hudba. Tak snad jen - až uslyšíte Zuzanu Michnovou zpívat: „...nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh“, nevěřte jí. Každý rok přijede někdo, kdo toto tvrzení, při vší útcě k Apollónovi, vyvraci. Jména si jistě dokážete dosadit sami. A nevadí, že se u všech nebudou shodovat, v tom je přece kouzlo hudby, když je dobrá, spolehlivě si svého posluchače najde. Zvlášť, když ji půjde trošku vstří. Tak, jak to děláme my.

Carlos

překladu Veselých Strýců. Poté už

následoval „pouze“ noční koncert, o který se včera postaralo uskupení Longital.

Když Doubal prohlásil, že něco takového tady ještě nebylo, měl pravdu. Dva energičtí živlové, každý jiný a přitom v dokonalé symbioze.

Elektronické písničkářství v tom nejlepším slova smyslu.

-ms-

**Vytáženo z bedny
Příspěvky do Plátku**

Každý rok čekám, jestli se dříve Pavlica definitivně zblázní, nebo jestli bude dřív svatořečeny.

Jaša

V zámeckém parku stojí stan. V tom stanu bydlí paní. Má postizbeného chlapcečka a chodí s ním na každý koncert. To je hlavní důvod, proč sem každý rok chodím i já, neboť si připomenu, že jsme ještě lidé.

JV

POHLED ŠESTÝ: Izolovaní

Folkovky si žijí tak trochu svým vlastním životem. Dny tady ladně plynou jeden za druhým, že si někdy ani člověk nestací všimnout, kdy začíná jeden a druhý končí. Ale za ty jistoty to stojí. Třeba potěšení, že každé ráno při cestě pro snídani potkávám ty stejné tváře. Paní zametající chodník, pár obličejů u stolků kavárny – neznámí lidé a přece tak známí. Uklidňuje mě vědomí, že nejsem na světě jediná, kdo se drží nějakého rádu. Náměšť je totiž taková velká poklidná vesnice odtrhnutá od okolního světa. Alespoň pro mě. Alespoň tenhle týden.

„Jste vyplavení? V Brně jsou zaplavené silnice, vykolejila šalina a na vlak domů jsem čekala dvě hodiny,“ tahle včerejší zpráva, která mi přistála v telefonu, mě na okamžik probudila z festivalového snění. „My tady jezdíme na koloběžkách a vznášíme se v oparu oranžových pláštěnek, mami, nám žádná záplava nehrzozi,“ chtělo se mi odepdat. Ale pak jsem zapadla v bahnitém oceánu před stanovým úpatím. A tak jsem se nechala zaplavit. Hned ráno mě vyplnil džiberiš – jazyk to podivný a neotřelý. Jestli mi pomohl zahnat trému, to si nedovolím říct, nicméně ze mě na pár dlouhých chvil udělal slušnýho podivína (ale možná jen většího, než už skutečně jsem). A pak mohla následovat sprška (dobře, prvně ta mokré biblická fakt dobrý muziky. Bezobratří, se kterými se dobře bratří při výrobě píšťal. Jana Kirschner, s níž jsem se vydala na procházku vlastní duší s nádechem vánoční melancholie (nemůžu si pomoci, ale ta žlut'ounká řetězová světýlka ve mně prostě evokovala zdobení stromečku – a to já ráda). A z pohádky zbýval už jen krůček k absolutní radostné euforii, kterou Veselí strýci dokázali rozpohybavit. Ale nejlepší, nejlepší byl zase poslední koncert noci. Přítmí bílého království, trocha elektrického zvuku po té vší akustice, spousta andělského peří, pytlík mayovsky povzbuzujících a dokonale trpkých kakaových bobů, no a co víc si přát. Aha, vím. Dva přídavky, prosím. Anebo radši nikdy nekončit. Aby se člověk dál mohl vznášet v oparu rytmů a nikdy se nemusel bát, že ho na zemi spláchne nejbližší přívalová vlna.

I*

